

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Dauidis à Michol adiutorium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

deditio nem accipiente, atque gratiam eam matronis facient, ut, quæcumque humeris portare possent, secum efferent; illa non argentum, non aurum, non gemmas, non pelles pretiosas, non supellectilem muliebris mundi; sed, his omnibus negligens, videntibus cunctis, & amore laude dignissimum admirantibus, maritos suos humeris susceptos exportarent. Ibi Fredericus regis frater, *De viris*, inquietabat, non est cogitatum. Cui respondit: *Non decet verbum regium immutari.* Quin & ipse mulieres de fidelitatis industria laudavit. Atque, vt rursus viros redeam, & memorem, quod Iouianus Pontanus testatus sua ætate, accidisse. Agricola Lentiscolensis, in regno Neapolitano, agrum colebat, juxta mare; à quo vxorem aliquantum loci spacio disiunctam Tunetani piratae; seu Mauri, in littore præ datum egressi, ceperant. Vbi ergo maritus uxorem videt, non apparere, neque longè piraticam triremem in anchora stare conspexit; arbitratus id, quod erat, in ea uxorem esse; illico in mare desiliit, atque ad triremem adnatauit. Recepit gubernatori dixit: caussam sibi, per fluctus veniendi, fuisse, quod sequi uxori, & cum ea seruitutem potius pati, quam domini regnare constituisse. Quam rem cum Mauri, non sine ingenti admiratione audiuerint (permultos enim eius regionis scolras viderant prius mortem, quam illam perpeti miseriæ male) atque postea, per ordinem, Tunetensi regi narrassent, tanta hominis fide atque charitate motus rex, & virum, & uxori liberos esse jussit, atque inter regiæ custodiæ milites virum adoptauit. Ita coniux coniugem liberat captum, vel exportat, ne capiatur.

VII.

2. Reg. 19, 11.

Magnum utique adiutorium, est tale vel uxori maritus, vel marito uxori subsidium. Nam, vt rursus ad uxores redaturatio, est sacra historia, quæ narrat, misisse Saulem satellitum suos in domum David, ut custodirent eum, & interficeretur maius. Quod cum annunciaisset David Michol uxori sua, dicens: Nisi salvaveris te, hac nocte, cras morieris: depositus eum per fenestram: porrò ille abiit, & aufugit, atque saluatus est. Tulit autem Michol statuam, & posuit eam super lectum, & pellem pilosam caprarum prope fuit ad caput eius, & operuit eam vestimentis. Ita elusit iram patris præ.

teris prudens filia, & lignum maritum finxit, non lignea vxor, ut verum in vita seruaret. Et planè hoc est officium bona conjugis, viro pericula denunciare, eaque ab illo auertere: quemadmodum etiam mariti est, vxorem defendere. Sic, cùm vnu fuit, à duobus proteguntur.

De Senensi illa S. Virgine Catharina, deque S. Francisco nostro Xauerio, ob magnitudinem facinoris, nonnulli hæsitantius credunt, eos purulenta ægrotorum ulcera, manantemque inde saniem, applicatis aude labris, suxisse; sed virtutem hanc, Dei amore, factam, credibiliorem reddunt, qui, coniugali amore, similia leguntur fecisse. Nam vide mihi, quantam Deus vxoris erga maritum fidem, quantum affectum mundo ostenderit. In expeditione, aduersus Syros, Robertus Britannæ rex, gladio venenato, luculentam, in brachio, acceperat plagam, itaque insederat malum, ut in patriam reuersus sanitati non posset restitui, nisi pus virulentum sensim humano ore extraheretur. Quia igitur Rex probè intelligebat, id, sine exitio fugentis, fieri non posse, neminem eiuscmodi discrimini obiecere voluit. Perire tam benignum regem, qui mori malebat, quam alterius morte vitam prorogare, indignum rata fidelissima vxor, fortissima reginarum, noctu, solutis vulneris fascijs, primum, inciso marito, post etiam conniuente, exungens paulatim, & rursus expuens, venenum omne elicit, plagamque medicis præbuit facillimè curandam. Quantum regi huic regina adiutorium fuit? femina utique ore purissimo, quo tam feliciter virus est extractum. Aliæ feminæ, vbi os admouent, omnia venenant. Sed non omnes. Nam simile factum de Eduardi regis Angliæ primogeniti vxore, regis Hispaniæ filia, memoratur; quæ è mariti ad S. Sepulchrum profecti plagis dictim, sic omnem veneni materiam attraxit, ut, integratis vulnerum cicatricibus ille plane curatus, illa incolmis enaserit. Eant alij, & querantur, se vxoris lingua fauciatos; sunt, quos lingua feminæ fauciatos sanauit. Nimurum utrumque potest hæc corporis pars, quæ vel pessimum telum esse solet, vel optimum medicamentum. Hominum culpâ accidit, si adiutorium vertitur in venenum. Quin adeò constans est, in bona vxore, marito

VIII.

Georg. Viu-
ennus lib. 2.
de officio
probi Parris
familias c. 3.

Roderic. San-
tius p. 1. hist.
Hilp. c. 4.

adiuto-